

små Anstrengelser, vi have gjort os indenfor Højrepartiet for at gennemføre denne Sag.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal ved denne Sagens tredie, og forhaabentlig sidste, Behandling her paa Rigsdagen indskrænke mig til at udtale min Glæde over, at det er lykkedes at føre en saa stor Sag, som denne fra alle Sider erkendes at være, igennem. Det er min sikre Overbevisning, at det vil vise sig at være til Gavn, først og fremmest, som den ærede sidste Taler saa stærkt pointerede, for Fiskeriet, men tillige derved, at vi faa en Trafikhavn saavel for Importen som ikke mindst for Eksporten, der herved bliver fri for den Gene, som det er, at man for Tiden har alt for lidt Kaj- og Havneplads baade for Eksportens og for Importens Vedkommende. Det er min sikre Overbevisning, at det nok skal vise sig, at dette store Foretagende betyder en saadan Fremhjælpning baade af Landbruget og, om man saa vil, Industrien og de kommercielle Interesser her i Landet, at Pengene ere vel anvendte for Landet i dets Helhed.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 45 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 163 af 19. Juni 1908 om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 436 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2259 ff.).

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*H. N. Hansen*): Nærværende Sag er jo ikke af stort Omfang,

men den har den Vanskelighed, at Stoffet er noget indviklet. Ligesom man selv let kan tage fejl i sin Betragtning af den, er det endnu vanskeligere at gøre den tydelig for andre; jeg skal imidlertid bestræbe mig for saa kort som muligt at klarlægge Sagen for det høje Ting. — Sagen har dernæst den store Vanskelighed, at den interesserer mange Mennesker, saaledes at disse føle deres private Interesser knyttede til den i høj Grad. Dette har vist sig deri, at vi under Udvalgsarbejdet have haft talrige Besøg fra hele Landet, ogsaa fra København. Bagerforeninger, Konditorforeninger, Mejeriforeninger, Brødhandlerforeninger have i store Rækker henvendt sig til os og bedt os om enten at holde paa Loven, som den hidtil har været, eller at forandre den, og hvad vi saa end gøre, vide vi, at en Masse Mennesker blive bedrøvede derover. Vanskeligheden kommer ved, at Lovgivningsmagten — og det blev ogsaa fremført her ved første Behandling af Sagen — her griber ind i Forhold, som hidtil have været privat ordnede. Saa kan det ikke være andet, end at naar Lovgivningsmagten — i Stedet for at sige: Nu kan enhver Mand gøre, som han vil, holde aabent eller lukket som han vil — siger: Nu skal der være lukket fra den og den Tid, saa kommer man til at fortrædige adskillige. Men det er ogsaa det, der taler for, at naar Lovgivningsmagten siger saaledes, maa den gøre det ens for alle. Saa gaar det ikke an at sige: Nu begynde vi at fire paa dette Omraade; medens vi for de fleste af de paagældende interesserede ere strenge, er der nogle, som vi vise Velvillie, de skulle have Lov til at holde aabent længere end de andre. Det kan efter min Mening ikke gaa, og jeg kan ikke se andet, end at det, vi kom til i Fjor, var det rigtige, at alle skulle behandles ens og have Lukketid Kl. 8. Naar man overhovedet vil ind paa en saadan Lukketid — og dette er man jo kommen til, fordi der i Landet var en Stemning for, at Arbejderne skulde have fri Kl. 8, hvilket kun kunde naas ved, at Lovgivningsmagten skred ind —, naar vi ville gøre det, saa gaar det ikke an at bestemme, at der er nogle, som skulle undtages derfra.

Saaledes blev Sagen tagen i Fjor. Nu er der sket det ulykkelige, at den Bestemmelse, vi i Fjor var enige om at træffe baade her og i Folketinget — at sætte Lukketiden til Kl. 8 — kom af Vanvare til ikke at gælde for Konditorerne. De næringsdrivende, som det her drejer sig